

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gonzali Sylveriae, Societatis Iesv Sacerdotis

Godinho, Nicolao

Coloniae Agrippinae, 1616

Ad Cafres cum socijs proficiscitur. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44032

ro; ea nimirum in me exerceatur crudelitas, vt omnia corporis mei membra mille in particulas minutatim concidantur. Quid pati possum tam graue, tam durum, tam asperum ac difficile perpessu, quo satis queam compensare quantum debeo optimo parenti Christo, quantumque eius causa me agnosco vobis debere, pro quibus ille præcutis clavis Cruci suffixus, & saeuissimis confossus vulneribus sanguinem totum effudit suum. Hæc secum & his similia Gonzalus, antequam ad Cafres destinaretur, veluti proludens, ingentes subeundi martyrij fouebat animo spes.

Ad Cafres cum socijs proficiscitur.

CAP. II.

DESIGNATO ad Aethiopicam legationem Gonzalo duo additi socij sunt; Sacerdos vnus, Andreas Fernandus; Laicus alter, Andreas Costa, nota vterque probitate vir, & negotio aptus. His comitatus sub ipsum profectionis articulum adit Proregē, quo salutato ac valere iusso, acceptisque insuper ab ipso ad Reges Tongis & Monotapæ literis ac pretiosis muneribus, Chiaulum contendit. Paratam ibi reperit nauim onerariam, qua in Sofalam conducendus erat Pantaleo Sala, Gonzali propinquus, vt Lusitanorum arcu cum Imperio præesset. Chiaulo feliciter soluit idibus Ianuariis, anno Christi nati M. D. LX. Toto navigationis tempore pietatis & Religionis operibus sese exercuit. In Beatissimam Virginem Deiparam, quã vitæ ducem ac præmonstratricem delegit, eius studium præcipuè enituit: meditandis enim illius virtutibus & ornamentis integram diebus singulis ho-

E

ram

66 **VITAE GONZALI SYLVERIAE**
ram à prandio decreuit, quamdiu duraret nauigatio. Primos tredecim dies, coactis ex mandato Nauarchi ad horam certam atque ad certum nauis locum quotquot in ea ex militum & nautarum genere vehabantur, non minori omnium voluptate, quàm fructu, de magnæ Matris laudibus summa animi contentione dixit, instituitque, eodem Nauarcho assentiente, primùm vt vnoquoque sabba- to, deinde vt diebus singulis eiusdem sanctissimæ Virginis Litaniæ solemniter decantarentur. Nec verò beatissima Virgo pietati defuit suorum; ipso enim Purificationis die nauigantibus monstra- uit terram, cuius aspectu plures dies caruerant. Sed repentinus casus gaudium turbauit; tanta enim de- repente tamque insolens, ea anni tempestate ex- orta procella est, vt integram noctem mari toto er- rârint, incerti de via. Cumque ventorum vi na- uim retrò agi crederent nautæ; ecce tibi illucescē- te die iteram Mozambici terra, & in ea eminens templum Deiparæ Virgini, cui à propugnaculo cognomen, religiosè dicatum, summa omnium læ- titia & acclamatione cominus monstrantur; vt ne- mini dubium fuerit, quin Virgo sanctissima medi- is in vndis nauim rexerit, tutamque ad portum ad- duxerit; & singulari beneficio gratam se suarum laudum prædicatori simul, & auditoribus exhibere noluerit. Obseruatum est, quo primùm tempore apparere terram nauicularius clamauit, Gonza- lum recitandis horarijs precibus intentum, tunc illum Psalmi 104. versiculum dicere; Expandit nu- bem in protectionem eorum, & ignem vt luceret eis per noctem, quæ ille omnia præsentis Deiparæ patrociniò accommodabat. Vtque igitur ad por- tum appulsa nauis, & facta descensio est, Gonza-
lus

Ius subito ad illud ipsum Virginis templum, quod apparuerat, nudis pedibus se confert, aliquot ibi dies permanet, assidua intentus orationi, nec summis Pantaleonis precibus moueri potest, eius ut domum diuertat, tamdiuque inibi permansisset, donec intermissa in Monomotapæ urbem nauigatio repeteretur, nisi acerrimè abstitisset Franciscus Barretus, is qui Indica functus prætura Proregi Constantino Imperium celsit. In Mozambico tunc Barretus erat, quam in Insulam, cum in Lusitaniam nauigaret, maris fortuna fuerat delatus, Vbi ergo accepit Gonzalum in eo Virginis Sacello commorari, nec alibi esse velle, hominem conuenit, discalceatum reperit, & repugnantem vi penè adigit, ut inde in ipsius domum se recipiat. Quæ fuerit Gonzali frugalitas, quanta animi moderatio & in conuictu vsuque communi temperantia, præterire sine reprehensione non possum. Cum nauigium partim detineretur malacia, partim aduersis ageretur ventis, atque eorum vi distractum nauigationem faceret solito tardiores, prudens nauicularium incessit timor, ne deficeret comestus, nisi ad angustas parsimonie regulas se stringerent. Mandatum ergo cellario ut quotidianum victum cautius arctiusque dispensaret. Gonzalus eo tempore, quia facere aliter non poterat, ad ipsius nauicularij mensam, quæ nullis arctabatur parsimonie legibus, sumebat cibum, eam tamen moderationem ibi seruabat, ut præter comunem portionem, quæ receti nauis lege cuiq; fuerat statuta, ac si vnus esset è nauilib. sociis, nihil ampliùs reciperet. Cubiculo in nauis utebatur exiguo & pangusto, nec vlla peruis fenestella, quæ posset vèto inspirari. Ab eo Gõzalus in maximis solis ardoribus, quib. per illa

Africae oram terreri ac decoqui nauæ solent, ne momento quidem recedebat, nisi inde vel proximi caritas, vel honesta necessitas ipsum extraheret. Idem ut socij facerent, vehementer ab eo commendatum. Dicebat enim in hisce nauigationibus illud certissimè vsu venire, ut religiosi, qui fastidij leuandi causâ se in publicum dant, aliorumq; conuictui & colloquijs intersunt, non illis tantum careant suauissimis animi voluptatibus, quibus perfruuntur ij, qui ab hisce rebus se abstinunt, qui silent, qui suis se continent latibulis; verum etiam si quid habebât spiritualis succi, totum id, veluti ardentissimis expositum æstibus, penitus amittant. Quas autem Gonzalus inter nauigandum cœlestes hauserit voluptates, vel inde colligi potest, quòd affirmare ausus sit, in ea se nauigatione fuisse expertum, Deum esse tibum, qui multò meliùs in mari, quàm in terra animis sapiat.

¶ Mozambico in Inhambanem soluit, & inde ad Regem Tongis vnum è socijs præmittit.

CAP. III.

VBI Mozambicum Gonzalus tenuit, mox ad Tongensem profectionem animum applicuit: Cum verò Pataleo illa ipsa naue paucis post diebus in Sofalam esset profecturus, possetque Gonzalus, si vellet paululum subsistere, eadem commodè vehi, moræ impatiens, quia nihil tunc habebat potius, quàm ut Tongis Regem & Reginam Euangelij splendore illustraret, sacroque Baptismi lauacro perfunderet, relicto Pantaleone, eiusque nauigio,
Zambu-